Den Europæiske Unions
Tidende

C 245

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

27. juli 2015

Indhold

IV *Oplysninger*

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2015/C 245/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V *Øvrige meddelelser*

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 245/02 Sag C-111/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 4. marts 2015 — Občina Gorje mod Republikken Slovenien 2

2015/C 245/03 Sag C-167/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale civile di Roma (Italien) den 13. april 2015 — X mod Presidenza del Consiglio dei Ministri 3

2015/C 245/04 Sag C-168/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Prešov (Den Slovakiske Republik) den 14. april 2015 — Milena Tomášová mod Ministerstvo spravodlivosti SR og Pohotovosť s. r.o. 3

2015/C 245/05 Sag C-178/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy we Wrocławiu (Polen) den 20. april 2015 — Alicja Sobczyszyn mod Szkoła Podstawowa w Rzeplinie 4

2015/C 245/06 Sag C-187/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 24. april 2015 — Joachim Pöpperl mod Land Nordrhein-Westfalen 5

DA

2015/C 245/07 Sag C-194/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Provinciale di Torino (Italien) den 28. april 2015 — Véronique Baudinet m.fl. mod Agenzia delle Entrate - Direzione Provinciale I di Torino . . . 5

2015/C 245/08 Sag C-205/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Judecătoria Sibiu (Rumænien) den 30. april 2015 — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Brașov mod Vasile Toma, Birou Executor Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci . . . 6

2015/C 245/09 Sag C-211/15 P: Appel iværksat den 8. maj 2015 af Orange, tidligere France Télécom, til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 26. februar 2015 i sag T-385/12, Orange mod Kommissionen . . . 6

2015/C 245/10 Sag C-213/15 P: Appel iværksat den 8. maj 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 27. februar 2015 i sag T-188/12, Patrick Breyer mod Europa-Kommissionen . . . 7

2015/C 245/11 Sag C-217/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italien) den 11. maj 2015 — straffesag mod Massimo Orsi . . . 8

2015/C 245/12 Sag C-222/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Pécsi Törvényszék (Ungarn) den 15. maj 2015 — Hőszig Kft mod Alstom Power Thermal Services . . . 9

2015/C 245/13 Sag C-228/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Catania (Italien) den 19. maj 2015 — straffesag mod Snezhana Velikova . . . 10

2015/C 245/14 Sag C-233/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā apgabaltiesa (Letland) den 21. maj 2015 — SIA »Oniors Bio« mod Valsts ieņēmumu dienests . . . 11

2015/C 245/15 Sag C-241/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 25. maj 2015 — straffesag mod Niculaie Aurel Bob-Dogi . . . 12

2015/C 245/16 Sag C-249/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 28. maj 2015, Wind 1014 GmbH og Kurt Daell mod Skatteministeriet . . . 12

Retten

2015/C 245/17 Sag T-296/12: Rettens dom af 12. juni 2015 — Health Food Manufacturers' Association m.fl. mod Kommissionen (Forbrugerbeskyttelse — forordning (EF) nr. 432/2012 — sundhedsanprisninger af fødevarer — annullationssøgsmål — regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — formaliteten — tilsidesættelse af artikel 13 og 28 i forordning (EF) nr. 1924/2006 — princippet om god forvaltningsskik — forbud mod forskelsbehandling — forkerte bedømmelseskriterier — forordning nr. 1924/2006 — ulovlighedsindsigelse — ret til kontradiktion — retssikkerhed — urimelig overgangsperiode — liste over udestående anprisninger) . . 14

2015/C 245/18 Sag T-334/12: Rettens dom af 12. juni 2015 — Plantavis og NEM mod Kommissionen og EFSA (Forbrugerbeskyttelse — sundhedsanprisninger af fødevarer — forordning (EF) nr. 432/2012 — annullationssøgsmål — regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — formaliteten — forordning (EF) nr. 1924/2006 — ulovlighedsindsigelse — register over sundhedsanprisninger) . . . 15

2015/C 245/19 Sag T-496/13: Rettens dom af 11. juni 2015 — McCullough mod Cedefop (Aktindsigt — forordning (EF) n° 1049/2001 — dokumenter vedrørende tildeling af offentlige kontrakter og indgåelse af de kontrakter, som følger heraf — anmodning om fremlæggelse af dokumenter i forbindelse med en straffesag — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — undtagelse vedrørende beskyttelse af beslutningsprocessen) . . . 16

2015/C 245/20 Sag T-452/14: Rettens dom af 11. juni 2015 — Laboratoires CTRS mod Kommissionen (Humanmedicinske lægemidler — sjældne lægemidler — markedsføringstilladelse for lægemidlet Cholic Acid FGK (kaldet Kolbam) — terapeutiske indikationer — eksklusivretten på markedet — artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 141/2000) 17

2015/C 245/21 Sag T-285/14: Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Wirtschaftsvereinigung Stahl m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse — annullationssøgsmål — anmodning om tilpasning af påstandene — ingen ny omstændighed — afvisning) 18

2015/C 245/22 Sag T-286/14: Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Röchling Oertl Kunststofftechnik mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse). 19

2015/C 245/23 Sag T-287/14: Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Schaeffler Technologies mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse) 19

2015/C 245/24 Sag T-288/14: Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Energiewerke Nord mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse) 20

2015/C 245/25 Sag T-289/14: Rettens kendelse af 22. maj 2015 — H-O-T Servicecenter Nürnberg m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse — annullationssøgsmål — anmodning om tilpasning af påstandene — ingen ny omstændighed — afvisning) 21

2015/C 245/26 Sag T-294/14: Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Klemme mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse — annullationssøgsmål — anmodning om tilpasning af påstandene — ingen ny omstændighed — afvisning) 22

2015/C 245/27 Sag T-295/14: Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Autoneum Germany mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse — annullationssøgsmål — anmodning om tilpasning af påstandene — ingen ny omstændighed — afvisning) 23

2015/C 245/28 Sag T-296/14: Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Erbslöh mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse) 24

2015/C 245/29 Sag T-297/14: Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Walter Klein mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse) 24

2015/C 245/30 Sag T-298/14: Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Erbslöh Aluminium mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse) 25

2015/C 245/31 Sag T-300/14: Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Fricopan Back mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse — annullationssøgsmål — anmodning om tilpasning af påstandene — ingen ny omstændighed — afvisning) 26

2015/C 245/32 Sag T-301/14: Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Michelin Reifenwerke mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse) 27

2015/C 245/33 Sag T-305/14: Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Vestolit mod Kommissionen (Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse) 27

2015/C 245/34 Sag T-241/15 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 2. juni 2015 — Buga mod Parlamentet m.fl. (Særlige rettergangsformer — direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme — begæring om foreløbige forholdsregler — afvisning af hovedsagen — afvisning) 28

2015/C 245/35 Sag T-168/15: Sag anlagt den 1. april 2015 — Den Hellenske Republik mod Kommissionen 29

2015/C 245/36 Sag T-178/15: Sag anlagt den 8. april 2015 — Kohrener Landmolkerei og DHG mod Kommissionen. 30

2015/C 245/37 Sag T-180/15: Sag anlagt den 14. april 2015 — Icap m.fl. mod Kommissionen 30

2015/C 245/38 Sag T-207/15: Sag anlagt den 24. april 2015 — National Iranian Tanker Company mod Rådet 32

2015/C 245/39 Sag T-250/15: Sag anlagt den 21. maj 2015 — Speciality Drinks mod KHIM — William Grant (CLAN) 33

2015/C 245/40 Sag T-251/15: Sag anlagt den 14. maj 2015 — Espírito Santo Financial (Portugal) mod ECB 34

2015/C 245/41 Sag T-252/15: Sag anlagt den 21. maj 2015 — Ferrovial m.fl. mod Kommissionen. 35

2015/C 245/42 Sag T-253/15: Sag anlagt den 21. maj 2015 — Sociedad General de Aguas de Barcelona mod Kommissionen 36

2015/C 245/43 Sag T-254/15: Sag anlagt den 18. maj 2015 — Aldi Einkauf mod KHIM — Dyado Liben (Casale Fresco) 37

2015/C 245/44 Sag T-256/15: Sag anlagt den 22. maj 2015 — Telefónica mod Kommissionen 37

2015/C 245/45 Sag T-257/15: Sag anlagt den 22. maj 2015 — Arcelormittal Spain Holding mod Kommissionen . . . 38

2015/C 245/46 Sag T-258/15: Sag anlagt den 22. maj 2015 — Axa Mediterranean Holding mod Kommissionen. . . . 39

2015/C 245/47 Sag T-261/15: Sag anlagt den 22. maj 2015 — Spirig Pharma mod KHIM (Daylong). 39

2015/C 245/48 Sag T-267/15: Sag anlagt den 27. maj 2015 — db Technologies Deutschland mod KHIM — MIP Metro (Sigma). 40

2015/C 245/49 Sag T-268/15: Sag anlagt den 22. maj 2015 — Apcoa Parking Holdings mod KHIM (PARKWAY) . . . 41

2015/C 245/50 Sag T-272/15: Sag anlagt den 22. maj 2015 — Apcoa Parking Holdings mod KHIM (PARKWAY) . . . 41

2015/C 245/51 Sag T-277/15: Sag anlagt den 13. maj 2015 — Permapore mod KHIM — José Joaquim Oliveira II - Jardins & Afins Lda (Terraway) 42

2015/C 245/52 Sag T-289/15: Sag anlagt den 2. juni 2015 — Hamas mod Rådet 43

2015/C 245/53 Sag T-297/15 P: Appel iværksat den 8. juni 2015 af Angel Coedo Suárez til prøvelse af Personalerettens dom af 26. marts 2015 i sag F-38/14, Coedo Suárez mod Rådet 44

2015/C 245/54 Sag T-298/15: Sag anlagt den 8. juni 2015 — Atlas mod KHIM (EFEKT PERLENIA) 44

2015/C 245/55 Sag T-303/15: Sag anlagt den 1. juni 2015 — Barqawi mod Rådet. 45

2015/C 245/56 Sag T-304/15: Sag anlagt den 1. juni 2015 — Abdulkarim mod Rådet 46

Retten for EU-Personalesager

2015/C 245/57 Sag F-27/13: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 18. juni 2015 — CX mod Kommissionen (Personalesag — disciplinærsag — disciplinærrådets og ansættelsesmyndighedens respektive rolle og kompetencer — disciplinær sanktion — degradering efterfulgt af en afgørelse om forfremmelse — sanktionens proportionalitet) 47

2015/C 245/58 Sag F-5/14: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 18. juni 2015 — CX mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — disciplinær sanktion — fjernelse fra tjenesten — ansættelsesmyndighedens manglende høring af tjenestemanden — manglende overholdelse af retten til at blive hørt) 47

2015/C 245/59 Sag F-65/14: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 9. juni 2015 — EF mod EU-Udenrigstjenesten (Personalesag — ansatte i EEAS — tjenestemænd — forfremmelsesåret 2013 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 13 — sagsøgerens indsigelse mod listen over de tjenestemænd, der foreslås forfremmet — vedtægtens artikel 45 — minimums to års anciennitet i lønklassen — beregning af fristen på to år — tidspunktet for afgørelsen om forfremmelse) 48

2015/C 245/60 Sag F-68/15: Sag anlagt den 27. april 2015 — ZZ mod Frontex 49

2015/C 245/61 Sag F-70/15: Sag anlagt den 28. april 2015 — ZZ mod Kommissionen 49

2015/C 245/62 Sag F-71/15: Sag anlagt den 4. maj 2015 — ZZ mod ECDC 50

2015/C 245/63 Sag F-73/15: Sag anlagt den 6. maj 2015 — ZZ mod Parlamentet 50

2015/C 245/64 Sag F-76/15: Sag anlagt den 15. maj 2015 — ZZ mod Rådet 51

2015/C 245/65 Sag F-77/15: Sag anlagt den 18. maj 2015 — ZZ mod Kommissionen 51

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2015/C 245/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 236 af 20.7.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 228 af 13.7.2015

EUT C 221 af 6.7.2015

EUT C 213 af 29.6.2015

EUT C 205 af 22.6.2015

EUT C 198 af 15.6.2015

EUT C 190 af 8.6.2015

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 4. marts 2015 — Občina Gorje mod Republikken Slovenien

(Sag C-111/15)

(2015/C 245/02)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Upravno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Občina Gorje

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal forordning nr. 1698/2005 ([1]) og særligt dens artikel 71, stk. 3, hvorefter reglerne for udgifters støtteberettigelse fastsættes på nationalt plan med forbehold for de særlige betingelser, der i denne forordning er fastsat for visse foranstaltninger for landdistriktudvikling, fortolkes således, at den er til hinder for den nationale bestemmelse, der er fastsat i artikel 79, stk. 4, i [regeringsdekretet om foranstaltninger for linje 1, 3 og 4 i programmet for udvikling af landdistrikter for Republikken Slovenien for perioden 2007-2013, fra 2010 til 2013 (herefter PRP-dekretet)] og i punkt 3, kapitel VI i udbuddet, hvorefter alene udgifter, der afholdes efter datoen for vedtagelsen af afgørelsen om ret til at få tilkendt midler (indtil investeringens gennemførelse eller senest indtil den 30.6. 2015) er støtteberettigede?

2) I tilfælde af, at det første spørgsmål besvares benægtende, skal forordning nr. 1698/2005 og særligt dens artikel 71, stk. 3, da fortolkes således, at den er til hinder for den nationale bestemmelse, der er fastsat i artikel 56, stk. 4, i Zakon o kmetijstvu (lov om landbrug, herefter »ZKme«), hvorefter der fuldt ud skal gives afslag på ansøgninger, der ikke opfylder kravene i PRP-dekretets artikel 79, stk. 4, om støtteberettigede investeringsudgifter, der afholdes efter datoen for afgørelsens vedtagelse?

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale civile di Roma (Italien) den 13. april 2015 — X mod Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sag C-167/15)

(2015/C 245/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale civile di Roma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal direktiv 2004/80/EF ([1]) (artikel 12, stk. 2) fortolkes således, at det er til hinder for en national gennemførelseslov, der for så vidt som den hvad angår tilkendelse af erstatning ved hjælp af statslige midler henviser til bestemmelserne i lex specialis til fordel for ofre for forbrydelser, ikke sikrer ofre for almindelige voldsforbrydelser adgang til en generel materiel erstatningsordning og alene regulerer de proceduremæssige aspekter vedrørende adgang til denne ordning i grænseoverskridende situationer?

2) Skal direktiv 2004/80/EF (artikel 12, stk. 2) fortolkes således, at bestemmelsen kræver, at der indføres en generel materiel beskyttelsesordning fra statens side eller i det mindste en ordning med et minimumsindhold og, i det sidstnævnte tilfælde, hvilke kriterier skal da anvendes ved fastlæggelsen af en sådan ordning?

([1]) Rådets direktiv 2004/80/EF af 29.4.2004 om erstatning til ofre for forbrydelser (EUT L 261, s 15).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Prešov (Den Slovakiske Republik) den 14. april 2015 — Milena Tomášová mod Ministerstvo spravodlivosti SR og Pohotovosť s.r.o.

(Sag C-168/15)

(2015/C 245/04)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Prešov

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Milena Tomášová

Sagsøgt: Ministerstvo spravodlivosti SR og Pohotovosť s.r.o.

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS

Præjudicielle spørgsmål

1) Udgør det forhold, at der i strid med Den Europæiske Unions Domstols praksis under en fuldbyrdelsesprocedure indledt på grundlag af en voldgiftskendelse kræves en ydelse, som følger af et urimeligt kontraktvilkår, en alvorlig tilsidesættelse af EU-retten?

2) Kan en medlemsstat ifalde ansvar som følge af tilsidesættelse af fællesskabsretten, selv inden parten i proceduren har udtømt alle de retsmidler, som parten råder over inden for rammerne af en fuldbyrdelsesprocedure vedrørende en afgørelse truffet i henhold til medlemsstatens retsordning, og kan medlemsstaten henset til de foreliggende faktiske omstændigheder da ifalde ansvar, selv inden fuldbyrdelsesproceduren vedrørende en afgørelse er afsluttet, og inden sagsøgeren har udtømt muligheden for at kræve erstatning for uberettiget berigelse?

3) Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, kan et organs handling — såsom den beskrives af sagsøgeren — henset til de foreliggende faktiske omstændigheder, og i særdeleshed sagsøgerens fuldstændige passivitet og manglende udtømning af alle retsmidler i henhold til medlemsstatens retsordning, da udgøre en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af fællesskabsretten?

4) Hvis der er tale om en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af fællesskabsretten i den foreliggende sag, svarer det af sagsøgeren krævede beløb da til den skade, som medlemsstaten ifalder ansvar for, og kan den omhandlede skade da sidestilles med den inddrevne fordring, som udgør en uberettiget berigelse?

5) Har et søgsmål som følge af uberettiget berigelse som retsmiddel forrang for et søgsmål om skadeserstatning?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy we Wrocławiu (Polen) den 20. april 2015 — Alicja Sobczyszyn mod Szkoła Podstawowa w Rzeplinie

(Sag C-178/15)

(2015/C 245/05)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy we Wrocławiu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alicja Sobczyszyn

Sagsøgt: Szkoła Podstawowa w Rzeplinie

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden ([1]), hvorefter medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle arbejdstagere får en årlig betalt ferie af mindst fire ugers varighed i overensstemmelse med de kriterier for opnåelse og tildeling heraf, som er fastsat i national lovgivning og/eller praksis, fortolkes således, at en lærer, som har afholdt rekreationsorlov som omhandlet i Karta Nauczyciela af 26. januar 1982 (lærerloven af 26.1.1982, Dz. U. 2014, pos. 191 og 1198, herefter »lærerloven«), derudover erhverver ret til ferie efter de almindelige arbejdsretlige bestemmelser i det år, hvor han har afholdt rekreationsorloven?

([1]) EUT L 299, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 24. april 2015 — Joachim Pöpperl mod Land Nordrhein-Westfalen

(Sag C-187/15)

(2015/C 245/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Joachim Pöpperl

Sagsøgt: Land Nordrhein-Westfalen

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 45 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en person, der er ansat som tjenestemand i en medlemsstat, mister sin ret til at oppebære tjenestemandspension (Versorgungsbezüge) på grundlag af tjenestemandsforholdet, fordi den pågældende efter eget ønske er udtrådt af tjenestemandsforholdet med henblik på at påbegynde et nyt arbejde i en anden medlemsstat, når de nationale bestemmelser samtidig fastsætter, at denne person på grundlag af den bruttoløn, han har oppebåret i tjenestemandsforholdet, skal forsikres med tilbagevirkende gyldighed i den lovbestemte pensionsforsikring, hvorved de deraf følgende pensionsrettigheder bliver lavere end den mistede ret til tjenestemandspension?

2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende for alle eller for visse tjenestemænd: Skal artikel 45 TEUF fortolkes således, at den pågældende tjenestemands tidligere ansættende myndighed — i mangel af andre nationale regler — enten skal betale tjenestemandspension til den pågældende, idet den tjenestetid, der er tilbagelagt i den tidligere pensionsgivende tjenestemandsstilling, lægges til grund med samtidig nedsættelse af pensionsrettighederne på grundlag af den lovbestemte pensionsforsikrings tilbagevirkende gyldighed, eller på anden vis skal give en økonomisk kompensation for tabet af tjenestemandspensionen, selv om der i henhold til national lovgivning kun må tilkendes de pensionsydelser, der er fastsat ifølge denne lovgivning?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione Tributaria Provinciale di Torino (Italien) den 28. april 2015 — Véronique Baudinet m.fl. mod Agenzia delle Entrate - Direzione Provinciale I di Torino

(Sag C-194/15)

(2015/C 245/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Provinciale di Torino

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Véronique Baudinet, Adrien Boyer, Pauline Boyer og Edouard Boyer

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Torino

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 63 og 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for en medlemsstats lovgivning, der bestemmer, at når en person, som er hjemmehørende i denne medlemsstat og aktionær i et selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, modtager udbytte, som beskattes i begge stater, afhjælpes dobbeltbeskatningen ikke ved, at der i den stat, hvor personen er hjemmehørende, gives en skattegodtgørelse på et beløb mindst svarende til den skat, der er betalt i den stat, hvor det udloddende selskab har hjemsted?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Judecătoria Sibiu (Rumænien) den 30. april 2015 — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Brașov mod Vasile Toma, Birou Executor Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci

(Sag C-205/15)

(2015/C 245/08)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Judecătoria Sibiu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Brașov

Sagsøgt: Vasile Toma, Birou Executor Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 20, 21 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning som forfatningens artikel 16 og artikel 30 i [Ordonanța de urgență a Guvernului] nr. 80/2013, hvorefter der kun er lighed for loven mellem borgere, der er fysiske personer, og ikke mellem disse og offentligretlige juridiske personer, og som på forhånd fritager offentligretlige juridiske personer for betaling af stempelafgifter og depositum for at få adgang til domstolsprøvelse, mens fysiske personers adgang til domstolsprøvelse betinges af betalingen af stempelafgift/depositum?

Appel iværksat den 8. maj 2015 af Orange, tidligere France Télécom, til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 26. februar 2015 i sag T-385/12, Orange mod Kommissionen

(Sag C-211/15 P)

(2015/C 245/09)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Orange, tidligere France Télécom (ved avocats S. Hautbourg og S. Cochard-Quesson)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.

— Der træffes endelig afgørelse i sagen i henhold til artikel 61 i statutten for Domstolen, og de af Orange for Retten nedlagte påstande tages til følge.

— Subsidiært hjemvises sagen til Retten.

— Kommissionen tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat flere anbringender.

For det første begik Retten retlige fejl, da den fastslog, at de kriterier, der giver mulighed for at anvende kvalificeringen statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, var opfyldt. Retten begik dels en retlig fejl, da den fandt, at Orange havde nydt godt af en fordel, selv om foranstaltningen tilsigtede at fjerne den strukturelle ulempe, som var en konsekvens af opretholdelsen af den ordning, der var fastsat i loven af 1990, og at muliggøre fremkomsten af fuld konkurrence i forbindelse med den fuldstændige liberalisering af telekommunikationsmarkederne. Dels har appellanten ligeledes kritiseret Retten for at have begået en retlig fejl, da den fandt, at det ikke i den foreliggende sag var nødvendigt — for at tiltræde, at den omtvistede foranstaltning havde en selektiv karakter — at efterprøve, om denne foranstaltning ville kunne indføre differentieringer mellem aktører, der befandt sig i en sammenlignelig faktisk og retlig situation, selv om ingen anden virksomhed under omstændighederne i den foreliggende sag kunne inkluderes i den af Kommissionen anvendte referenceramme. Endelig tilsidesatte Retten sin begrundelsespligt og begik en retlig fejl ved ikke at foretage nogen analyse af de argumenter, som appellanten havde fremført for at lægge til grund, at foranstaltningen ikke ville kunne fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

For det andet begik Retten retlige fejl, da den tilsluttede sig Kommissionens analyser med hensyn til vurderingen af den omhandlede foranstaltnings forenelighed med det indre marked. Dels tilsidesatte Retten sin begrundelsespligt og gengav de faktiske omstændigheder urigtigt, da den konkluderede, at artikel 30 i loven af 1996 med senere ændringer ikke fastsatte noget om formålet med det ekstraordinære engangsbidrag, og derfor ikke er til hinder for Kommissionens konklusion om, at det ekstraordinære engangsbidrag ikke udgjorde en social udgift for virksomheden. Dels tilsidesatte Retten sin begrundelsespligt, da den tilsluttede sig Kommissionens vurderinger og blot konstaterede, at »La Poste«-præjudikatet ikke kunne overføres på France Télécom (Orange).

Endelig finder appellanten, at Retten begik retlige fejl ved vurderingen af den periode, hvori den i afgørelsen identificerede støtte udlignes af det ekstraordinære engangsbidrag. Navnlig gengav Retten de faktiske omstændigheder urigtigt og erstattede begrundelsen i den anfægtede afgørelse med sin egen begrundelse, da den tiltrådte, at afskaffelsen af kompensations- og overkompensationsomkostningerne var en del af den støtte, der er identificeret i den anfægtede afgørelses artikel 1.

Appel iværksat den 8. maj 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 27. februar 2015 i sag T-188/12, Patrick Breyer mod Europa-Kommissionen

(Sag C-213/15 P)

(2015/C 245/10)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P. Van Nuffel og H. Krämer, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Patrick Breyer, Republikken Finland og Kongeriget Sverige

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.

— Der træffes endelig afgørelse i sagen, og søgsmålet forkastes.

— Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Europa-Kommissionen har med appellen nedlagt påstand om ophævelse af dom af 27. februar 2015 afsagt af Retten i sag T-188/12, Breyer mod Kommissionen, for så vidt som Retten annullerede Kommissionens afgørelse af 3. april 2012 om afslag på at give Patrick Breyer fuld aktindsigt i dokumenterne vedrørende Republikken Østrigs gennemførelse af direktiv 2006/24 ([1]) og i dokumenterne i den sag, der gav anledning til dom af 29. juli 2010, Kommissionen mod Østrig ([2]), i det omfang der i denne afgørelse blev givet afslag på aktindsigt i de indlæg, som Republikken Østrig havde indgivet i forbindelse med den nævnte sag.

Sagsøgeren støttede sit søgsmål med påstand om annullation af bl.a. den omtvistede afgørelse på et enkelt anbringende, hvormed sagsøgeren i det væsentlige gjorde gældende, at der forelå en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 ([3]). Retten annullerede den omtvistede afgørelse i det omfang der for så vidt angår denne afgørelse blev givet afslag på aktindsigt i de indlæg, som Republikken Østrig havde indgivet i forbindelse med denne sag. Retten udtalte vedrørende det klagepunkt, der blev gjort gældende, at de omtvistede indlæg kan kvalificeres som dokumenter som omhandlet i artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001, sammenholdt med denne forordnings artikel 3, litra a), og følgelig henhører under denne forordnings anvendelsesområde, og at artikel 15, stk. 3, fjerde afsnit, TEUF ikke er til hinder for anvendelsen af forordning nr. 1049/2001 på de omtvistede indlæg på grund af deres særlige karakter.

Kommissionen har støttet sin appel på et enkelt appelanbringende, hvormed den har anfægtet den fortolkning af artikel 15, stk. 3, TEUF, som Retten har lagt til grund for sin konklusion, og hvorefter denne bestemmelse ikke er til hinder for anvendelsen af forordning nr. 1049/2001 på de omtvistede indlæg på grund af deres særlige karakter.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15.3.2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EUT L 105, s. 54).
([2]) C-189/09, EU:C:2010:455.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italien) den 11. maj 2015 — straffesag mod Massimo Orsi

(Sag C-217/15)

(2015/C 245/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Tiltalt i straffesagen

Massimo Orsi

Præjudicielt spørgsmål

Henset til artikel 4 [i protokol nr. 7 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder] og artikel 50 [i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder] er bestemmelsen i artikel 10b i lovdekret nr. 74/00 forenelig med fællesskabsretten, for så vidt som bestemmelsen tillader strafferetligt ansvar for en person, som for samme faktiske omstændigheder (undladelse af betaling af moms) allerede har modtaget en endelig afgørelse fra den statslige afgiftsmyndighed, hvorved der blev pålagt en administrativ sanktion på 30 % af den ikke indbetalte afgift?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Pécsi Törvényszék (Ungarn) den 15. maj 2015 — Hőszig Kft mod Alstom Power Thermal Services

(Sag C-222/15)

(2015/C 245/12)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Pécsi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hőszig Kft

Sagsøgt: Alstom Power Thermal Services

Præjudicielle spørgsmål

I. For så vidt angår Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) ([1]) (herefter »forordning nr. 593/2008«):

1. Kan en national ret fortolke udtrykket »såfremt det af omstændighederne fremgår« som indgår i artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 593/2008, således, at den undersøgelse af »de omstændigheder, der skal tages i betragtning« med henblik på at afgøre, om det — i henhold til loven i det land, hvor parten har sit sædvanlige opholdssted — med rimelighed kan siges, at der mangler et samtykke, skal omfatte omstændighederne ved indgåelsen af kontrakten, kontraktens genstand og gennemførelsen af kontrakten?

   1.1. Skal den virkning, der henvises til i artikel 10, stk. 2, og som er beskrevet i spørgsmål 1, fortolkes således, at den nationale ret — når det under hensyn til, at parten har påberåbt sig [loven i det land, hvor han eller hun har sit sædvanlige opholdssted], følger af de omstændigheder, der skal tages i betragtning, at det ikke er en rimelig virkning af denne parts adfærd, at der antages at foreligge et samtykke til anvendelse af loven efter stk. 1 — skal vurdere eksistensen og gyldigheden af kontraktvilkåret i henhold til loven i det land, hvor den part, der har påberåbt sig kontraktvilkåret, har sit sædvanlige opholdssted?

2. Kan den nationale ret fortolke artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 593/2008 således, at denne ret under hensyn til samtlige omstændigheder i sagen skønsmæssigt kan bestemme, at et samtykke til anvendelse af den lov, der skal finde anvendelse i henhold til artikel 10, stk. 1 — henset til de omstændigheder, der skal tages i betragtning — ikke er en rimelig virkning af partens adfærd?

3. Såfremt en part i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 593/2008 påberåber sig loven i det land, hvor den pågældende har sit sædvanlige opholdssted, for at godtgøre, at denne ikke har givet samtykke, skal den nationale ret da tage hensyn til loven i det land, hvor denne part har sit sædvanlige opholdssted, forstået således, at partens samtykke til anvendelse af den lov, der er anført i kontrakten, i henhold til denne medlemsstats lovgivning og under hensyn til de nævnte »omstændigheder« ikke er en rimelig virkning af partens adfærd?

3.1. I et sådant tilfælde er fællesskabsretten da til hinder for, at den nationale ret foretager en fortolkning, hvorefter undersøgelsen af »omstændighederne« med henblik på at bestemme rimeligheden af et manglende samtykke skal omfatte omstændighederne i forbindelse med indgåelsen af kontrakten, genstanden for denne og dens gennemførelse?

II. For så vidt angår Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ([2]) (herefter »forordning nr. 44/2001«):

1. Er artikel 23, stk. 1, i forordning nr. 44/2001 til hinder for, at en national ret fortolker denne bestemmelse således, at der skal udpeges en nærmere bestemt ret, eller om det under hensyn til 14. betragtning til den nævnte forordning er tilstrækkeligt, at parternes hensigt eller aftale herom klart kan udledes af kontraktens indhold?

1.1 Er artikel 23, stk. 1, i forordning nr. 44/2001 forenelig med en national rets fortolkning, hvorefter en aftale om værneting, der indgår i en af parternes generelle kontraktvilkår, i henhold til hvilken parterne har fastsat, at opståede tvister og tvister vedrørende gyldigheden, gennemførelsen eller ophævelsen af en bestillingsseddel, som ikke kan løses ved forlig mellem parterne, skal behandles ved de enekompetente retter, der træffer endelig afgørelse, i en by i en nærmere bestemt medlemsstat — konkret retterne i Paris — idet værnetingsaftalen er tilstrækkeligt præcis til, at det under hensyn til 14. betragtning til denne forordning klart kan udledes af dens udformning, hvad parternes hensigt eller aftale vedrørende den udpegede medlemsstat har været?

([1]) EUT L 177, s. 6.
([2]) EFT L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Catania (Italien) den 19. maj 2015 — straffesag mod Snezhana Velikova

(Sag C-228/15)

(2015/C 245/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Catania

Tiltalt i straffesagen

Snezhana Velikova

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

Er artikel 20 og 21 i [lovdekret nr. 30 af 6.2.2007] [med senere ændringer] til gennemførelse af direktiv 2004/38/EF ([1]) […] i strid med [EU-]retten?

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā apgabaltiesa (Letland) den 21. maj 2015 — SIA »Oniors Bio« mod Valsts ieņēmumu dienests

(Sag C-233/15)

(2015/C 245/14)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »Oniors Bio«

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal et produkt, i forbindelse med hvilket resultaterne af undersøgelsen af de prøver, der er udtaget af forskellige varesendinger, ikke viser spor af denatureringsmidler eller af andre skadelige stoffer, der gør dem uegnede til menneskeføde, men som i henhold til de af fabrikanten angivne oplysninger ikke kan anvendes i fødevarer (fremstilling af fødevarer og fødevarekæden), idet det på grund af varefremstillingsmetoden ikke er muligt at fjerne skadelige stoffer fra produktet, generelt tariferes under en af KN-koderne i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([1]) af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif bestemt til ikke-spiselige produkter, eller bør sådanne produkter generelt tariferes under en af KN-koderne bestemt til spiselige produkter?

2) Hvilke kriterier skal tillægges størst betydning ved fortolkningen af begreberne »spiseligt produkt« og »ikke-spiseligt produkt« med henblik på anvendelsen af KN-koderne i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif og med henblik på tarifering af varen?

3) Kan produktets bestemmelse udgøre et objektivt kriterium ved tarifering med henblik på anvendelse af KN-koderne i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif og med henblik på tarifering af varen?

4) Kan en udtalelse fra den kompetente myndighed i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, hvorefter den af sagsøgeren indførte vare i henhold til fødevarelovgivningen i Den Europæiske Union og medlemsstaterne, ikke kan anvendes i fødevarekæden, idet den er uegnet til menneskeføde, anvendes som tariferingskriterium for varerne ved fortolkningen af begrebet »ikke-spiseligt produkt« med henblik på anvendelse af KN-koderne i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif og med henblik på tarifering af varen?

5) Kan de oplysninger, som fabrikanten har angivet om den teknologiske varefremstillingsproces, som bevirker, at det ikke er muligt at fjerne skadelige stoffer fra produktet, anvendes som tariferingskriterium for varerne ved fortolkningen af begrebet »ikke-spiseligt produkt« med henblik på anvendelse af KN-koderne i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif og med henblik på tarifering af varen?

6) Hvilke fysisk-kemiske egenskaber ved den vare, der skal tariferes, er væsentligere med henblik på den rigtige fortolkning og anvendelse af KN-koderne 1518 00 31 og 1517 90 91 i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif?

7) Skal KN-koden 1518 00 31 i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif generelt anvendes på en vare med fysisk-kemiske egenskaber som den i den foreliggende sag omhandlede?

([1]) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23.7.1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 25. maj 2015 — straffesag mod Niculaie Aurel Bob-Dogi

(Sag C-241/15)

(2015/C 245/15)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Tiltalt i straffesagen

Niculaie Aurel Bob-Dogi

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal udtrykket »om der foreligger en arrestordre« ved anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra c), i rammeafgørelse [2002/584/RIA] ([1]) fortolkes således, at det vedrører en — intern — national arrestordre udstedt i henhold til den udstedende medlemsstats strafferetsplejeregler og således ikke en europæisk arrestordre?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan den omstændighed, at der ikke foreligger en — intern — national arrestordre da udgøre en implicit grund til at afslå fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre?

([1]) Rådets rammeafgørelse af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 28. maj 2015, Wind 1014 GmbH og Kurt Daell mod Skatteministeriet

(Sag C-249/15)

(2015/C 245/16)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøgere: Wind 1014 GmbH, Kurt Daell

Sagsøgte: Skatteministeriet

Præjudicielle spørgsmål

1) Er det i overensstemmelse med EU-retten, herunder TEUF artikel 56, at et køretøj, som er omfattet af en leasingaftale mellem et leasingselskab hjemhørende i en medlemsstat og en leasingtager bosat eller hjemhørende i en anden medlemsstat, som udgangspunkt (jf. nedenfor under spørgsmål 2) ikke kan tages i brug på den sidstnævnte medlemsstats vejnet, mens myndighederne behandler en ansøgning om tilladelse til betaling af forholdsmæssig registreringsafgift af køretøjet for den periode, som køretøjet ønskes benyttet i medlemsstaten?

2) Er det foreneligt med EU-retten, herunder TEUF artikel 56, at en national foranstaltning som forudsætning for indregistrering/forholdsmæssig afgiftsberigtigelse af et køretøj til kun midlertidig og ikke varig anvendelse kræver forhåndsgodkendelse eller indebærer, at

   (i) myndighederne som forudsætning for øjeblikkelig ibrugtagning kræver hele den danske registreringsafgift betalt, og at forskellen mellem den fulde afgift og den beregnede forholdsmæssige afgift tilbagebetales med renter, såfremt tilladelsen efterfølgende meddeles, og/eller at

   (ii) myndighederne som forudsætning for øjeblikkelig ibrugtagning kræver hele registreringsafgiften betalt, og denne ikke reguleres, og det overskydende ikke tilbagebetales, når den midlertidige anvendelse ophører, såfremt tilladelsen ikke meddeles?

RETTEN

Rettens dom af 12. juni 2015 — Health Food Manufacturers' Association m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-296/12) ([1])

(Forbrugerbeskyttelse — forordning (EF) nr. 432/2012 — sundhedsanprisninger af fødevarer — annullationssøgsmål — regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — formaliteten — tilsidesættelse af artikel 13 og 28 i forordning (EF) nr. 1924/2006 — princippet om god forvaltningsskik — forbud mod forskelsbehandling — forkerte bedømmelseskriterier — forordning nr. 1924/2006 — ulovlighedsindsigelse — ret til kontradiktion — retssikkerhed — urimelig overgangsperiode — liste over udestående anprisninger)

(2015/C 245/17)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: The Health Food Manufacturers' Association (East Molesey, Det Forenede Kongerige), Quest Vitamins Ltd (Birmingham, Det Forenede Kongerige), Natures Aid Ltd (Kirkham, Det Forenede Kongerige), Natuur-& gezondheidsProducten Nederland (Ermelo, Nederlandene) og New Care Supplements BV (Oisterwijk, Nederlandene) (ved solicitors B. Kelly og G. Castle og advokat P. Bogaert)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og S. Grünheid, som befuldmægtede)

Intervenienter til støtte for sagsøgerne: FederSalus (Rom, Italien), Medestea biotech SpA (Torino, Italien) og Naturando Srl (Osio Sotto, Italien) (ved advokaterne E. Valenti og D. Letizia)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (først ved D. Colas og S. Menez, derefter ved D. Colas og S. Ghiandoni, som befuldmægtigede), Europa-Parlamentet (ved J. Rodrigues og L. Visaggio, som befuldmægtigede), Rådet for Den Europæiske Union (ved I. Šulce og M. Moore, som befuldmægtigede), Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat S. Pappas)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens forordning (EU) nr. 432/2012 af 16. maj 2012 om fastlæggelse af en liste over andre tilladte sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed (EUT L 136, s. 1), samt Kommissionens påståede beslutning om vedtagelse af en liste over såkaldte »udestående« anprisninger

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen frifindes.*

2) *The Health Food Manufacturers' Association, Quest Vitamins Ltd, Natures Aid Ltd, Natuur-& gezondheidsProducten Nederland og New Care Supplements B V bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.*

3) *Den Franske Republik, Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union, Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC), FederSalus, Medestea biotech SpA og Naturando Srl bærer hver deres egne omkostninger.*

([1]) EUT C 250 af 18.8.2012.

Rettens dom af 12. juni 2015 — Plantavis og NEM mod Kommissionen og EFSA

(Sag T-334/12) ([1])

(Forbrugerbeskyttelse — sundhedsanprisninger af fødevarer — forordning (EF) nr. 432/2012 — annullationssøgsmål — regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — formaliteten — forordning (EF) nr. 1924/2006 — ulovlighedsindsigelse — register over sundhedsanprisninger)

(2015/C 245/18)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Plantavis GmbH (Berlin, Tyskland) og NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten eV (Laudert, Tyskland) (ved advokat T. Büttner)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved L. Pignataro-Nolin og S. Grünheid, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) (ved D. Detken, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne R. Van der Hout og A. Köhler)

Intervenient til støtte for Kommissionen: Europa-Parlamentet (ved J. Rodrigues og P. Schonard, som befuldmægtigede)

intervenient til støtte for Kommissionen og EFSA: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Simm og I. Šulce, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af dels Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer (EUT L 404, s. 9), dels Kommissionens forordning (EU) nr. 432/2012 af 16. maj 2012 om fastlæggelse af en liste over andre tilladte sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed (EUT L 136, s. 1), samt fællesskabsregistret over ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, der er offentliggjort på Kommissionens websted.

Konklusion

1) *Sagen afvises.*

2) *Plantavis GmbH og NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten eV bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) afholdte omkostninger.*

3) *Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet bærer hver deres egne omkostninger.*

([1]) EUT C 311 af 13.10.2012.

Rettens dom af 11. juni 2015 — McCullough mod Cedefop

(Sag T-496/13) ([1])

(Aktindsigt — forordning (EF) nº 1049/2001 — dokumenter vedrørende tildeling af offentlige kontrakter og indgåelse af de kontrakter, som følger heraf — anmodning om fremlæggelse af dokumenter i forbindelse med en straffesag — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — undtagelse vedrørende beskyttelse af beslutningsprocessen)

(2015/C 245/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Colin Boyd McCullough (Thessalonique, Grækenland) (ved advokat G. Matsos)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop) (først ved C. Lettmayr, som befuldmægtiget, derefter ved M. Fuchs, som befuldmægtiget, bistået først af advokat E. Petritsi, derefter af advokaterne E. Petritsi og E. Roussou, dernæst af advokaterne E. Roussou og P. Anestis, og endelig af P. Anestis)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Cedefop's afgørelse af 15. juli 2013 om afslag på at give sagsøgeren aktindsigt i bestyrelsens, præsidiets og styregruppen »Knowledge Management System«'s mødereferater udfærdiget i perioden fra den 1. januar 2002 til den 31. december 2005, påstand om, at Cedefop tilpligtes at tilstille sagsøgeren de ønskede dokumenter, og påstand om, at der i henhold til artikel 16 i Rådets forordning (EØF) nr. 337/75 af 10. februar 1975 om oprettelse af et europæisk center for udvikling af erhvervsuddannelse (EFT L 39, s. 1) og artikel 1 i protokollen om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, gives bemyndigelse til, at de græske myndigheder kan krænke Cedefop's lokaler og bygninger i henhold til gældende græsk ret, efterforske, ransage og konfiskere i disse lokaler og bygninger med det formål at finde og tilvejebringe de ønskede dokumenter og at efterforske mulige forbrydelser.

Konklusion

1) *Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse's afgørelse af 15. juli 2013 om afslag på at give sagsøgeren aktindsigt i bestyrelsens, præsidiets og styregruppen »Knowledge Management System«'s mødereferater udfærdiget i perioden fra den 1. januar 2002 til den 31. december 2005 annulleres, for så vidt som der heri gives afslag på aktindsigt i bestyrelsens og præsidiets mødereferater, undtagen for så vidt angår adgang til navnene på disses medlemmer.*

2) *I øvrigt frifindes Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop).*

3) *Cedefop bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af Colin Boyd McCulloughs omkostninger.*

4) *Colin Boyd McCullough bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 344 af 23.11.2013.

Rettens dom af 11. juni 2015 — Laboratoires CTRS mod Kommissionen

(Sag T-452/14) ([1])

(Humanmedicinske lægemidler — sjældne lægemidler — markedsføringstilladelse for lægemidlet Cholic Acid FGK (kaldet Kolbam) — terapeutiske indikationer — eksklusivretten på markedet — artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 141/2000)

(2015/C 245/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Laboratoires CTRS (Boulogne Billancourt, Frankrig) (ved barrister K. Bacon og solicitors M. Utges Manley og M. Vickers)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. White, P. Mihaylova og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt påstand om delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C (2014) 2375 af 4. april 2014 om markedsføringstilladelse under ekstraordinære omstændigheder for det humanmedicinske lægemiddel til sjældne sygdomme »Cholic Acid FGK — Kolsyre« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004, som ændret ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse C (2014) 6508 af 11. september 2014 om overførsel og ændring af den markedsføringstilladelse, der er udstedt under ekstraordinære omstændigheder ved afgørelse C (2014) 2375 for det humanmedicinske lægemiddel til sjældne sygdomme »Kolbam — Kolsyre«, for så vidt som det heri i det væsentlige er anført, at dette lægemiddels markedsføringstilladelse er givet for de terapeutiske indikationer for lægemidlet Orphacol, eller subsidiært påstand om annullation af denne afgørelses artikel 1.

Konklusion

1) *Kommissionens gennemførelsesafgørelse C (2014) 2375 af 4. april 2014 om markedsføringstilladelse under ekstraordinære omstændigheder for det humanmedicinske lægemiddel til sjældne sygdomme »Cholic Acid FGK — Kolsyre« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004, som ændret ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse C (2014) 6508 af 11. september 2014 om overførsel og ændring af den markedsføringstilladelse, der er udstedt under ekstraordinære omstændigheder ved afgørelse C (2014) 2375 for det humanmedicinske lægemiddel til sjældne sygdomme »Kolbam — Kolsyre«, annulleres.*

2) *Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Laboratoires CTRS afholdte omkostninger.*

3) *ASK Pharmaceuticals GmbH bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 253 af 4.8.2014.

Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Wirtschaftsvereinigung Stahl m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-285/14) ([1])

(Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse — annullationssøgsmål — anmodning om tilpasning af påstandene — ingen ny omstændighed — afvisning)

(2015/C 245/21)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Wirtschaftsvereinigung Stahl (Düsseldorf, Tyskland) og de andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til kendelsen (først ved advokaterne A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler og T. Woltering, derefter ved advokaterne A. Reuter, C. Bürger, T. Christner og G. Müllejans)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne C. von Donat og G. Quardt)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionen afgørelse K(2013) 4424 endelig af 18. december 2013 om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF hvad angår foranstaltninger indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere (statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen*

2) *Anmodningen om, at påstandene i nærværende søgsmål tilpasses til at vedrøre Kommissionen afgørelse K(2014) 8786 endelig af 25. november 2014 om statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere, afvises.*

3) *Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens begæring om intervention.*

4) *Wirtschaftsvereinigung Stahl og de andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til kendelsen, bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.*

5) *EFTA-Tilsynsmyndigheden bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Röchling Oertl Kunststofftechnik mod Kommissionen

(Sag T-286/14) ([1])

(Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse)

(2015/C 245/22)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH (Brensbach, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz, B. Wißmann, M. Püstow, M. Ringel, C. Oehme og T. Wielsch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. Luke og C. Maurer)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionen afgørelse K(2013) 4424 endelig af 18. december 2013 om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF hvad angår foranstaltninger indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere (statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens begæring om intervention.*

3) *Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.*

4) *EFTA-Tilsynsmyndigheden bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Schaeffler Technologies mod Kommissionen

(Sag T-287/14) ([1])

(Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse)

(2015/C 245/23)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Schaeffler Technologies GmbH & Co. KG (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz, B. Wißmann, M. Püstow, M. Ringel, C. Oehme og T. Wielsch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. Luke og C. Maurer)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionen afgørelse K(2013) 4424 endelig af 18. december 2013 om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF hvad angår foranstaltninger indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere (statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens begæring om intervention.*

3) *Schaeffler Technologies GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.*

4) *EFTA-Tilsynsmyndigheden bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Energiewerke Nord mod Kommissionen

(Sag T-288/14) ([1])

(Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse)

(2015/C 245/24)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Energiewerke Nord GmbH (Rubenow, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz, B. Wißmann, M. Püstow, M. Ringel, C. Oehme og T. Wielsch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. Luke og C. Maurer)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionen afgørelse K(2013) 4424 endelig af 18. december 2013 om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF hvad angår foranstaltninger indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere (statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN))

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens begæring om intervention.*

3) *Energiewerke Nord GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.*

4) *EFTA-Tilsynsmyndigheden bærer sine egne omkostninger.*

(1) EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens kendelse af 22. maj 2015 — H-O-T Servicecenter Nürnberg m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-289/14) (1)

(Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse — annullationssøgsmål — anmodning om tilpasning af påstandene — ingen ny omstændighed — afvisning)

(2015/C 245/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: H-O-T Servicecenter Nürnberg GmbH (Nürnberg, Tyskland), H-O-T Servicecenter Schmölln GmbH & Co. KG (Schmölln, Tyskland), H-O-T Servicecenter Allgäu GmbH & Co. KG (Memmingerberg, Tyskland) og EB Härtetechnik GmbH & Co. KG (Nürnberg) (først ved advokaterne A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler og T. Woltering, derefter ved advokaterne A. Reuter, C. Bürger, T. Christner og G. Müllejans)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne C. von Donat og G. Quardt)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionen afgørelse K(2013) 4424 endelig af 18. december 2013 om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF hvad angår foranstaltninger indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere (statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN))

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Anmodningen om, at påstandene i nærværende søgsmål tilpasses til at vedrøre Kommissionen afgørelse K(2014) 8786 endelig af 25. november 2014 om statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere, afvises.*

3) *Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens begæring om intervention.*

4) *H-O-T Servicecenter Nürnberg GmbH, H-O-T Servicecenter Schmölln GmbH & Co. KG, H-O-T Servicecenter Allgäu GmbH & Co. KG og EB Härtetechnik GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.*

5) *EFTA-Tilsynsmyndigheden bærer sine egne omkostninger.*

(1) EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Klemme mod Kommissionen

(Sag T-294/14) (1)

(Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse — annullationssøgsmål — anmodning om tilpasning af påstandene — ingen ny omstændighed — afvisning)

(2015/C 245/26)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Klemme AG (Lutherstadt Eisleben, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz, B. Wißmann, M. Püstow, M. Ringel, C. Oehme og T. Wielsch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. Luke og C. Maurer)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionen afgørelse K(2013) 4424 endelig af 18. december 2013 om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF hvad angår foranstaltninger indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere (statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN))

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Anmodningen om, at påstandene i nærværende søgsmål tilpasses til at vedrøre Kommissionen afgørelse K(2014) 8786 endelig af 25. november 2014 om statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere, afvises.*

3) *Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens begæring om intervention.*

4) *Klemme AG bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.*

5) *EFTA-Tilsynsmyndigheden bærer sine egne omkostninger.*

(1) EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Autoneum Germany mod Kommissionen

(Sag T-295/14) (1)

(Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse — annullationssøgsmål — anmodning om tilpasning af påstandene — ingen ny omstændighed — afvisning)

(2015/C 245/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Autoneum Germany GmbH (Roßdorf, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme, M. Ringel og T. Wielsch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. Luke og C. Maurer)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionen afgørelse K(2013) 4424 endelig af 18. december 2013 om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF hvad angår foranstaltninger indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere (statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN))

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Anmodningen om, at påstandene i nærværende søgsmål tilpasses til at vedrøre Kommissionen afgørelse K(2014) 8786 endelig af 25. november 2014 om statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere, afvises.*

3) *Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens begæring om intervention.*

4) *Autoneum Germany GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.*

5) *EFTA-Tilsynsmyndigheden bærer sine egne omkostninger.*

(1) EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Erbslöh mod Kommissionen

(Sag T-296/14) ([1])

(Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse)

(2015/C 245/28)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Erbslöh AG (Velbert, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme og T. Wielsch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. Luke og C. Maurer)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionen afgørelse K(2013) 4424 endelig af 18. december 2013 om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF hvad angår foranstaltninger indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere (statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN))

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens begæring om intervention.*

3) *Erbslöh AG bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.*

4) *EFTA-Tilsynsmyndigheden bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Walter Klein mod Kommissionen

(Sag T-297/14) ([1])

(Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse)

(2015/C 245/29)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Walter Klein GmbH & Co. KG (Wuppertal, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme og T. Wielsch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. Luke og C. Maurer)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionen afgørelse K(2013) 4424 endelig af 18. december 2013 om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF hvad angår foranstaltninger indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere (statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens begæring om intervention.*

3) *Walter Klein GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.*

4) *EFTA-Tilsynsmyndigheden bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Erbslöh Aluminium mod Kommissionen

(Sag T-298/14) ([1])

(Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse)

(2015/C 245/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Erbslöh Aluminium GmbH (Velbert, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme og T. Wielsch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. Luke og C. Maurer)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionen afgørelse K(2013) 4424 endelig af 18. december 2013 om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF hvad angår foranstaltninger indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere (statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens begæring om intervention.*

3) *Erbslöh Aluminium GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.*

4) *EFTA-Tilsynsmyndigheden bærer sine egne omkostninger.*

(1) EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Fricopan Back mod Kommissionen

(Sag T-300/14) (1)

(Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse — annullationssøgsmål — anmodning om tilpasning af påstandene — ingen ny omstændighed — afvisning)

(2015/C 245/31)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fricopan Back GmbH Immekath (Klötze, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme og T. Wielsch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. Luke og C. Maurer)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionen afgørelse K(2013) 4424 endelig af 18. december 2013 om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF hvad angår foranstaltninger indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere (statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Anmodningen om, at påstandene i nærværende søgsmål tilpasses til at vedrøre Kommissionen afgørelse K(2014) 8786 endelig af 25. november 2014 om statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere, afvises.*

3) *Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens begæring om intervention.*

4) *Fricopan Back GmbH Immekath bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.*

5) *EFTA-Tilsynsmyndigheden bærer sine egne omkostninger.*

(1) EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Michelin Reifenwerke mod Kommissionen

(Sag T-301/14) (1)

(Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse)

(2015/C 245/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Michelin Reifenwerke AG & Co. KGaA (Karlsruhe, Tyskland) (ved advokaterne T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme og T. Wielsch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. Luke og C. Maurer)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionen afgørelse K(2013) 4424 endelig af 18. december 2013 om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF hvad angår foranstaltninger indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere (statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens begæring om intervention.*

3) *Michelin Reifenwerke AG & Co. KGaA bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.*

4) *EFTA-Tilsynsmyndigheden bærer sine egne omkostninger.*

(1) EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens kendelse af 22. maj 2015 — Vestolit mod Kommissionen

(Sag T-305/14) (1)

(Statsstøtte — foranstaltninger vedtaget af Tyskland til fordel for el produceret af vedvarende energikilder og af elektrointensive virksomheder — afgørelse om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF — vedtagelse af den endelige afgørelse efter indgivelse af en stævning — ufornødent at træffe afgørelse)

(2015/C 245/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Vestolit GmbH (Marl, Tyskland) (ved advokaterne D. Greinacher, J. Martin og B. Scholtka)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne C. von Donat og G. Quardt)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionen afgørelse K(2013) 4424 endelig af 18. december 2013 om at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF hvad angår foranstaltninger indført af Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for el fra vedvarende energikilder og energiintensive forbrugere (statsstøtte SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.*

2) *Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende EFTA-Tilsynsmyndighedens begæring om intervention.*

3) *Vestolit GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.*

4) *EFTA-Tilsynsmyndigheden bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 223 af 14.7.2014.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 2. juni 2015 — Buga mod Parlamentet m.fl.

(Sag T-241/15 R)

(Særlige rettergangsformer — direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme — begæring om foreløbige forholdsregler — afvisning af hovedsagen — afvisning)

(2015/C 245/34)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøger: Aurel Buga (Bacău, Rumænien) (ved advokat M. Vasii)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Sagens genstand

Begæring om foreløbige forholdsregler med påstand om, at det pålægges de rumænske myndigheder at suspendere den straffesag, der er iværksat mod sagsøgeren ved en national retsinstans.

Konklusion

1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*

2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 1. april 2015 — Den Hellenske Republik mod Kommissionen

(Sag T-168/15)

(2015/C 245/35)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Hellenske Republik (ved G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou og A.E. Vasilopoulou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 26. januar 2015 »om nedsættelse af de mellemliggende betalinger i forbindelse med programmet for udvikling af landdistrikterne i Grækenland for programmeringsperioden 2007-2013 og af omkostningerne for perioderne fra den 1. januar 2014 til den 31. marts 2014 og fra den 1. april 2014 til den 30. juni 2014, CCI 2007 GR 06 RPO 001«, for beløb på henholdsvis 275 118,75 EUR og 2 940 050 EUR, der blev meddelt under nr. K(2015) 252 endelig, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse blev vedtaget på grundlag af en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 16, stk. 4, i Kommissionens forordning nr. 883/2006 af 21. juni 2006 ([1]), om en tilsidesættelse af Kommissionens beføjelser *ratione temporis* og af væsentlige formforskrifter i proceduren, der er indført ved denne bestemmelse.

2. Andet anbringende om, at afgørelsen blev vedtaget på grundlag af en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 41, stk. 1, i forordning nr. 1306/2013 ([2]).

3. Tredje anbringende om Kommissionens urigtige fortolkning og anvendelse af artikel 26, stk. 5, i forordning nr. 1290/2005 ([3]), af samme forordnings artikel 27, stk. 3 og 4, af artikel 36, stk. 5, i forordning nr. 1306/2013 og samme forordnings artikel 41, stk. 3, samt om tilsidesættelse af princippet *ne bis in idem*, af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og af Den Hellenske Republiks ret til kontradiktion og forsvar.

4. Fjerde anbringende om, at Kommissionens afgørelse blev vedtaget på grundlag af en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 27, stk. 4, i forordning nr. 1290/2005 og artikel 41, stk. 3, i forordning nr. 1306/2013 og om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

5. Femte anbringende om, at Kommissionens afgørelse blev vedtaget på grundlag af en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 27, stk. 4, i forordning nr. 1290/2005 og artikel 41, stk. 3, i forordning nr. 1306/2013, og om tilsidesættelse af begreberne force majeure og usædvanlige omstændigheder.

([1]) Kommissionens forordning (EF) nr. 883/2006 af 21.6.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår betalingsorganernes regnskabsføring, anmeldelser af udgifter og indtægter og betingelser for godtgørelse af udgifter inden for rammerne af EGFL og ELFUL (EUT L 171, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347, s. 549).

([3]) Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209, s. 1).

Sag anlagt den 8. april 2015 — Kohrener Landmolkerei og DHG mod Kommissionen

(Sag T-178/15)

(2015/C 245/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Kohrener Landmolkerei GmbH (Penig, Tyskland), DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (Frohburg, Tyskland) (ved advokat A. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse, modtaget den 2. marts 2015, annulleres

— Sagsøgerens indsigelse af 23. december 2014 i sagen med j.nr. AT-TSG-0007-01035 antages til realitetsbehandling.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at den anfægtede afgørelse bør annulleres, da den er retligt ukorrekt. Sagsøgerne havde som part, der har fremsat indsigelse, i henhold til artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012 ([1]) en frist på tre måneder, inden for hvilken de skulle fremsætte indsigelse ved de nationale myndigheder, såfremt de ønskede at gøre indsigelse mod en registrering af en garanteret traditionel specialitet. Sagsøgerne har i denne henseende anført, at den omhandlede offentliggørelse (EUT 2014, C 340, s. 6) fandt sted den 30. september 2014, og indsigelsen blev fremsat ved de kompetente nationale myndigheder den 23. december 2014. Sagsøgerne er ikke ansvarlig for nogen yderligere fristoverskridelse. Sagsøgerne har præciseret, at de ikke selv har indflydelse på det tidsmæssige aspekt af de kompetente nationale myndigheders handlinger i forbindelse med videresendelse til Kommissionen af fremsatte indsigelser, og at den anfægtede afgørelse ikke tager i betragtning, at indsigelsen blev fremsat rettidigt. Afgørelsen tager kun den dato, hvor indsigelsen indgik til Europa-Kommissionen, i betragtning.

Sagsøgerne har yderligere anført, at artikel 51 i forordning nr. 1151/2012 ikke har fastsat en frist for de nationale myndigheders videresendelse. Det afgørende er derfor alene sagsøgernes fremsættelse af indsigelsen ved de nationale myndigheder.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21.11.2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343, s. 1).

Sag anlagt den 14. april 2015 — Icap m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-180/15)

(2015/C 245/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Icap plc (London, Det Forenede Kongerige), Icap Management Services Ltd (London) og Icap New Zealand Ltd (Wellington, New Zealand) (ved advokaterne C. Riis-Madsen og S. Frank)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Kommissionens afgørelse af 4. februar 2015 i sag AT.39861 — Yen Interest Rate Derivatives — K(2015) 432 endelig annulleres helt eller delvist.

— Subsidiært annulleres eller nedsættes den pålagte bøde.

— Under alle omstændigheder tilpligtes sagsøgte at betale sagsøgerens omkostninger vedrørende retlig bistand samt andre med denne sag forbundne omkostninger.

— Der træffes bestemmelse om enhver anden foranstaltning, som Domstolen måtte finde passende.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen har begået faktiske og retlige fejl ved at fastslå, at bankerne udviste en adfærd, der havde et konkurrencebegrænsende og/eller konkurrencefordrejende formål.

2. Med det andet anbringende gøres gældende, at sagsøgte har begået faktiske og retlige fejl ved at fastslå, at sagsøgerens påståede medvirken til bankernes adfærd udgjorde en overtrædelse af konkurrenceretten som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF.

   — Ifølge sagsøgerne omfatter artikel 101 TEUF ikke adfærd, der udvises af en medvirkende, som ikke deltager i en aftale, der begrænser/fordrejer konkurrencen. Det kriterium, som Kommissionen anvendte, var under alle omstændigheder fejlagtigt og dækker et for bredt spektrum af adfærd, der ikke er tilstrækkeligt tæt knyttet til den ulovlige adfærd. Sagsøgernes adfærd falder uden for det kriterium for medvirken, som sagsøgte har vedtaget. Særligt har sagsøgerne gjort gældende, at konstateringen af, at sagsøgerne medvirkede ved informationsudveksling mellem bankerne, ikke har nogen støtte i faktum, og at sagsøgte ikke har givet et eneste eksempel på, at sagsøgerne skulle have medvirket ved sådanne udvekslinger. Ifølge sagsøgerne gør det samme sig gældende med hensyn til undersøgelsen af tilpasningshandler. Med hensyn til manipulationen af Yen LIBOR indberetningerne, har Kommissionen anerkendt, at kun en af to banker kendte til ICAP's involvering. ICAP havde således ifølge sagsøgerne ingen medvirkende rolle vedrørende bankernes adfærd. Endvidere blev den ulovlige adfærd med hensyn til disse overtrædelser indledt lang tid inden ICAP angiveligt indledte sin medvirken.

3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen har begået faktiske og retlige fejl ved fastlæggelsen af varigheden af sagsøgerens påståede involvering i overtrædelserne.

   — Sagsøgerne har gjort gældende, at bankerne var handelspartnere i Yen rentederivater og derfor havde viden om hinandens handelspositioner og interesser. De beviser, som Kommissionen har fremlagt til støtte for sit argument om, at ICAP havde viden om den bilaterale overtrædelse, er inkonsekvente, vage og vildledende. Endvidere lægger Kommissionens standpunkt ifølge sagsøgerne til grund, at sagsøgerne havde viden og udviste adfærd i overensstemmelse hermed helt frem til afslutningen af bankernes bilaterale overtrædelse, uden at der er fremlagt noget bevis for sagsøgernes fortsatte viden om bankernes overtrædelse.

4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte princippet om uskyldsformodning og princippet om god forvaltningsskik.

   — Ifølge sagsøgerne indledte Kommissionen en hybrid forligsprocedure, hvor den forligsafgørelse, der blev vedtaget i december 2013, implicerede ICAP ved udførligt at beskrive ICAP's rolle som medvirkende. Fra dette tidspunkt kunne Kommissionen ikke længere påstå ikke at være upartisk ved behandlingen af ICAP's sag.

5. Med det femte anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat retningslinjerne for bøder, ligebehandlingsprincippet og retssikkerhedsprincippet.

— Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte retssikkerhedsprincippet ved at pålægge bøder, som gik ud over symbolske bøder. Dette er også en fravigelse fra dens afgørelsespraksis. Ifølge sagsøgerne tilsidesatte Kommissionen endvidere dens retningslinjer for bøder ved at afvise at anvende værdien af sagsøgernes afsætning som grundlag for bøden, ved ikke på passende vis at specificere metoden for beregning af bøden og ved ikke at begrunde denne fravigelse fra dens tidligere afgørelsespraksis. Derudover er det sagsøgernes opfattelse, at Kommissionen tilsidesatte ligebehandlingsprincippet ved at behandle sagsøgerne anderledes end en anden mægler beskyldt for medvirken under lignende omstændigheder og inden for rammene af samme overtrædelse. Kommissionen har endvidere behandlet sagsøgerne som de banker, som begik overtrædelsen, til trods for, at sagsøgerne alene blev beskyldt for medvirken. Sagsøgerne har gjort gældende, at som følge af dette er de pålagte bøder fuldstændigt uforholdsmæssige, og Kommissionen har således tilsidesat proportionalitetsprincippet.

6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte ne bis in idem-princippet.

Sag anlagt den 24. april 2015 — National Iranian Tanker Company mod Rådet

(Sag T-207/15)

(2015/C 245/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: National Iranian Tanker Company (Teheran, Iran) (ved QC T. de la Mare, barristers M. Lester og J. Pobjoy og solicitors R. Chandrasekera, S. Ashley og C. Murphy)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse (FUSP) 2015/236 af 12. februar 2015 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 39, 14.2.2015 s. 18) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/230 af 12. februar 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 39, 14.2.2015, s. 3) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.

— Subsidiært fastslås det, at artikel 20, stk. 1, litra c), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 (som ændret) (»afgørelsen«) og artikel 23, stk. 2, litra d), i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 (som ændret) (»forordningen«) ikke finder anvendelse, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, idet de er retsstridige.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Rådet ved at foretage en fornyet udpegning af sagsøgeren på grundlag af de samme faktiske påstande, som Retten forkastede i sag T-566/12, NITC mod Rådet (3.7.2014) (»NITC mod Rådet«), handlede i strid med princippet om res judicata, retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om endelig afgørelse, og har tilsidesat sagsøgerens ret til effektive retsmidler i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Rådet ikke iagttog det relevante kriterium for opførelse på listen, nemlig at sagsøgeren yder økonomisk eller logistisk støtte til Irans regering. Påstanden om økonomisk støtte blev forkastet af Retten i dommen NITC mod Rådet. Sagsøgeren yder ingen økonomisk støtte til Irans regering, og Irans regering drager ingen økonomisk fordel af sagsøgeren gennem dennes aktionærer eller på anden måde. Som det blev fastslået i dommen NITC mod Rådet, er indirekte økonomisk støtte ikke tilstrækkeligt til at opfylde dette kriterium. Påstanden om den logistiske støtte er blot en omformulering af de påstande, der allerede blev fremsat i dommen NITC mod Rådet. Under alle omstændigheder er der ikke den fornødne årsagsforbindelse mellem sagsøgerens aktiviteter og nuklear spredning, og en støtte ydet af sagsøgeren kan højst være en indirekte logistisk støtte.

3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Rådet tilsidesatte sagsøgerens ret til forsvar, til god forvaltningsskik og til effektiv domstolsprøvelse. Navnlig undlod Rådet (a) at underrette sagsøgeren om de faktiske grunde til udpegningen af sagsøgeren og at fremlægge de beviser, der blev anvendt over for sagsøgeren, og/eller (b) give sagsøgeren lejlighed til gøre sine synspunkter gældende vedrørende de faktiske grunde og/eller de beviser, der blev anvendt over for sagsøgeren forud for den fornyede udpegning af sagsøgeren.

4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Rådet ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder sagsøgerens ret til beskyttelse af sin ejendom, forretning og omdømme. De omtvistede foranstaltningers indvirkning på sagsøgeren er vidtgående, både for så vidt angår dens forretning og dens omdømme og goodwill på globalt niveau. Opførelsen på listen vil også have potentielt ødelæggende virkninger for modtagere af ydelser fra pensionsfonde blandt sagsøgerens aktionærer, hvilke modtagere alle er uskyldige iranske statsborgere, og hvoraf mange er pensionerede. Rådet har ikke godtgjort, at indefrysningen af sagsøgerens aktiver og økonomiske midler er relateret til eller begrundet af noget lovligt formål eller så meget desto mindre, at denne foranstaltning står i et rimeligt forhold til et sådant formål.

5. Med det femte anbringende gøres til støtte for den subsidiære påstand gældende, at hvis afgørelsens artikel 20, stk. 1, litra c), og forordningens artikel 23, stk. 2, litra d), i modsætning til de argumenter, der er fremført i det andet anbringende, skal fortolkes således, at de omfatter (a) indirekte økonomisk støtte og/eller (b) logistisk støtte, som ikke har nogen forbindelse til nuklear spredning, ville sådanne kriterier være retsstridige og uforholdsmæssige i forhold til afgørelsens og forordningens formål. Det arbitrære omfang af og anvendelsesområde for det kriterium, der ville følge af en sådan vid fortolkning, ville overskride grænserne for, hvad er der passende og nødvendigt for at opnå disse formål. Bestemmelsen ville derfor være retsstridig.

Sag anlagt den 21. maj 2015 — Speciality Drinks mod KHIM — William Grant (CLAN)

(Sag T-250/15)

(2015/C 245/39)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Speciality Drinks Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister G. Pritchard)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: William Grant & Sons Ltd (Dufftown, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Speciality Drinks Ltd

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »CLAN« — registreringsansøgning nr. 10 025 815

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. marts 2015 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 220/2014-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres og indsigelsen afvises.

— Afgørelse om sagens omkostninger træffes til gunst for sagsøgeren og/eller det Første Appelkammers beslutning om at pålægge sagsomkostninger annulleres.

Anbringender

— Appelkammeret foretog en urigtig gengivelse af graden af opmærksomhed hos den »relevante kundekreds« som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

— Appelkammeret undlod at tage stilling til, hvorvidt CLAN, når det anvendes sammen med MACGREGOR, var et fantasiord (dvs. uden betydning) for den relevante kundekreds eller derimod var et ord med en betydning, som de forstod.

— Appelkammeret vurderede ikke ligheden mellem varemærkerne på det korrekte retlige og/eller faktuelle grundlag.

— Appelkammeret vurderede ikke risikoen for forveksling på det korrekte retlige og/eller faktuelle grundlag.

Sag anlagt den 14. maj 2015 — Espírito Santo Financial (Portugal) mod ECB

(Sag T-251/15)

(2015/C 245/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Espírito Santo Financial (Portugal) og SGPS, SA (Lissabon, Portugal) (ved advokaterne R. Oliveira, N. Cunha Barnabé og S. Estima Martins)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgernes påstande

— Stiltiende afgørelse truffet af Den Europæiske Centralbank (ECB) den 4. march 2015 i henhold til artikel 8, stk. 3, i afgørelse ECB/2004/03 (den stiltiende afgørelse) om ikke at give fuld aktindsigt i ECB's afgørelse af 1. august 2014 om ophævelse af Banco Espírito Santo S.A.'s status som pengepolitisk modpart i Eurosystemet og om at tilpligte sidstnævnte bank til fuldt ud at tilbagebetale sin gæld til Eurosystemet med 10 mia. EUR, og i alle de dokumenter i ECB's besiddelse, som er relateret til denne afgørelse, annulleres.

— Afgørelse truffet af ECB den 1. april 2015 (den udtrykkelige afgørelse) om ikke at give fuld aktindsigt i de ovenfor nævnte dokumenter annulleres.

— ECB tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

1. Første anbringende: Den stiltiende afgørelse udgør en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

   — Sagsøgerne gør gældende, at den stiltiende afgørelse tilsidesætter begrundelsespligten, idet den ikke giver nogen begrundelse for afslaget på fuld aktindsigt i de ønskede ECB dokumenter, og den skal derfor annulleres.

2. Andet anbringende: Den udtrykkelige afgørelse udgør en tilsidesættelse af begrundelsespligten i forhold til Styrelsesrådets afgørelse.

   — Sagsøgerne gør gældende, at den udtrykkelige afgørelse, hvorved der gives afslag på aktindsigt i de ønskede oplysninger, skal annulleres, idet den ikke opfylder begrundelsespligten for så vidt som (i), den alene angiver generelle overvejelser vedrørende de påberåbte undtagelser i artikel 4 i afgørelse ECB/2004/3, og navnlig (ii) ikke giver nogen begrundelse for, hvorfor undtagelsen i artikel 4, stk. 1, litra a), første led, i afgørelse ECB/2004/3 kan begrunde begrænsningen af sagsøgerens ret til aktindsigt.

3. Tredje anbringende: Den udtrykkelige afgørelse er i strid med artikel 4, stk. 1, litra a), første, andet og syvende led, i afgørelse ECB/2004/3.

4. Fjerde anbringende: Den udtrykkelige afgørelse er i strid med artikel 4, stk. 2, første led, i afgørelse ECB/2004/3 i forhold til de afgørelser, der er truffet af Styrelsesrådet.

5. Femte anbringende: Den udtrykkelige afgørelse udgør en tilsidesættelse af begrundelsespligten i forhold til direktionens forslag.

   — Sagsøgerne gør gældende, at den udtrykkelige afgørelse skal annulleres, eftersom den tilsidesætter begrundelsespligten, henset til, at: (i) den alene angiver generelle overvejelser vedrørende de påberåbte undtagelser i artikel 4 i afgørelse ECB/2004/3, (ii) ikke angiver nogen særlig begrundelse for, hvorfor sagsøgerne fik afslag på aktindsigt i de af disse ønskede særlige oplysninger, (iii) ikke giver nogen begrundelse for afslag på at udlevere oplysningerne i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), syvende led, i afgørelse ECB/2004/3, (iv) ikke giver nogen begrundelse for ikke at give aktindsigt i oplysningerne i henhold til artikel 4, stk. 2, første led, i afgørelse ECB/2004/3, (v) ikke giver nogen begrundelse for ikke at udlevere oplysningerne i henhold til artikel 4, stk. 3, i afgørelse ECB/2004/3.

Sag anlagt den 21. maj 2015 — Ferrovial m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-252/15)

(2015/C 245/41)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Ferrovial, SA (Madrid, Spanien), Ferrovial Servicios, SA (Madrid, Spanien) og Amey UK plc (Oxford, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne M. Muñoz Pérez og M. Linares Gil)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse af 15. oktober 2014 i sag nr. K (2014) 7280 vedrørende statsstøtte SA 35550 (13/C) (ex 13/NN) (ex 12/CP) ydet af Spanien annulleres.

— Subsidiært annulleres nævnte afgørelses artikel 4, stk. 2.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den afgørelse, som anfægtes i den foreliggende sag, er den samme som i sag T-826/14, Spanien mod Kommissionen og sag T-12/15, Banco de Santander og Santusa mod Kommissionen.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 296 TEUF på grund af en manglende begrundelse.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, eftersom den omhandlede foranstaltning efter sagsøgernes opfattelse ikke har de egenskaber, der kendetegner begrebet statsstøtte.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 108, stk. 3, TEUF, artikel 1, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af [artikel 93 EF] og artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 794/2004 om gennemførelse af forordning (EF) nr. 659/1999, eftersom den omhandlede foranstaltning ikke udgør ny, ulovlig og uforenelig støtte.

4. Fjerde anbringende, hvorefter artikel 4, stk. 2, i den tredje afgørelse er ugyldig, idet der foreligger en tilsidesættelse af artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999, eftersom påbuddet om tilbagesøgning i afgørelsen ikke er begrænset i samme omfang, som det var i de to første afgørelser (erhvervelser før den 21.12.2007).

5. Femte anbringende, hvorefter artikel 4 i den tredje afgørelse (påbud om tilbagesøgning)er ugyldig, idet der foreligger en tilsidesættelse af artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999, idet indirekte operationer forud for den 10. marts 2005 ikke er undtaget fra påbuddet om tilbagesøgning.

Sag anlagt den 21. maj 2015 — Sociedad General de Aguas de Barcelona mod Kommissionen

(Sag T-253/15)

(2015/C 245/42)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat J. de Juan Casadevall)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Subsidiært, i det tilfælde, at den første påstand forkastes, annulleres den anfægtede afgørelse, for så vidt som tilbagesøgningspålægget ikke er begrænset til de indirekte erhvervelser, der er foretaget efter den 21. december 2007, og retten til at være fuldstændigt omfattet af skattefordelen i hele den periode, der er fastsat i artikel 12, stk. 5, i kongeligt lovdekret 4/2004 af 5. marts 2005 om vedtagelse af den omarbejdede lov om selskabsbeskatning, ikke anerkendes.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den afgørelse, der anfægtes i denne sag, er den samme som i sag T-12/15, Banco de Santander og Santusa mod Kommissionen, og sag T-252/15, Ferrovial SA m.fl. mod Kommissionen.

De påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter svarer til dem, der allerede er gjort gældende i disse sager.

Det gøres navnlig gældende, at der foreligger en retlig fejl ved anvendelsen af betingelsen om selektivitet, magtfordrejning og en tilsidesættelse af princippet om ligebehandling og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sag anlagt den 18. maj 2015 — Aldi Einkauf mod KHIM — Dyado Liben (Casale Fresco)

(Sag T-254/15)

(2015/C 245/43)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Aldi Einkauf GmbH & Co. oHG (Essen, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen, N. Bertram)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dyado Liben OOD (Sofia, Bulgarien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Sagsøgeren

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Casale Fresco« — registreringsansøgning nr. 010 886 604

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. marts 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1138/2014-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. maj 2015 — Telefónica mod Kommissionen

(Sag T-256/15)

(2015/C 245/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Telefónica, S.A. (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Ruiz Calzado og J. Domínguez Pérez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Afgørelsens artikel 1 annulleres.

— Afgørelsens artikel 4, stk. 1, annulleres, for så vidt som den pålægger Kongeriget Spanien at afskaffe den støtteordning, der er omhandlet i artikel 1.

— Afgørelsens artikel 4, stk. 2-5, annulleres, for så vidt som de pålægger Kongeriget Spanien at tilbagesøge den af Kommissionen fastlagte statsstøtte.

— Subsidiært begrænses den tilbagesøgningspligt, som følger af afgørelsens artikel 2, stk. 4, under de samme betingelser som dem, der er fastsat i den første og den anden afgørelse.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den afgørelse, som anfægtes i den foreliggende sag, er den samme som i sag T-12/15, Banco de Santander og Santusa mod Kommissionen og sag T-252/15 Ferrovial, SA m.fl. mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, som er blevet påberåbt i disse sager.

Det gøres navnlig gældende, at Kommissionen begik retlige fejl og anlagde ukorrekte skøn med hensyn til de faktiske omstændigheder i forbindelse med dens undersøgelse af DGT"s konsultation, idet den fandt, at der var tale om en ny foranstaltning, der kunne udgøre statsstøtte, og idet den anførte, at de to første afgørelser ikke omfattede en eventuel anvendelse af den omhandlede foranstaltning på erhvervelse af indirekte kapitalandele.

Sag anlagt den 22. maj 2015 — Arcelormittal Spain Holding mod Kommissionen

(Sag T-257/15)

(2015/C 245/45)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Arcelormittal Spain Holding, S.L. (Madrid, Spanien) (ved advokat M. Muñoz Pérez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse af 15. oktober 2014 i sag C (2014) 7280 om statsstøtte SA.35550 (13/C) (ex 12/CP) iværksat af Spanien annulleres.

— Subsidiært annulleres nævnte afgørelses artikel 4, stk. 2, af de anførte grunde.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den afgørelse, der anfægtes i denne sag, er den samme som i sag T-12/15, Banco de Santander og Santusa mod Kommissionen, og sag T-252/15, Ferrovial SA m.fl. mod Kommissionen.

De påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter svarer til dem, der allerede er gjort gældende i disse sager.

Sag anlagt den 22. maj 2015 — Axa Mediterranean Holding mod Kommissionen

(Sag T-258/15)

(2015/C 245/46)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Axa Mediterranean Holding, S.A. (Palma de Mallorca, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, D. Armesto Macías og A. Balcells Cartagena)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Afgørelsens artikel 1 annulleres, for så vidt som det heri fastslås, at den nye administrative fortolkning af artikel 12, stk. 5, i TRLIS, som den spanske forvaltning har anlagt, skal anses for statsstøtte, der ikke er forenelig med det indre marked.

— Afgørelsens artikel 4, stk. 1, annulleres, for så vidt som det heri kræves, at Kongeriget Spanien bringer den i artikel 1 omhandlede støtteordning til ophør.

— Afgørelsens artikel 4, stk. 2-5, annulleres, for så vidt som Kongeriget Spanien pålægges at tilbagesøge de beløb, som Kommissionen anser for statsstøtte.

— Subsidiært begrænses rækkevidden af den tilbagesøgningspligt, som er pålagt Kongeriget Spanien ved afgørelsens artikel 4, stk. 2, på samme vilkår som i beslutningen og den første afgørelse.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den afgørelse, der anfægtes i denne sag, er den samme som i sag T-12/15, Banco de Santander og Santusa mod Kommissionen, og sag T-252/15 Ferrovial SA m.fl. mod Kommissionen.

De påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter svarer til dem, der allerede er gjort gældende i disse sager.

Sag anlagt den 22. maj 2015 — Spirig Pharma mod KHIM (Daylong)

(Sag T-261/15)

(2015/C 245/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Spirig Pharma AG (Egerkingen, Schweiz) (ved advokaterneT. de Haan og P. Péters)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: Figurmærke indeholdende ordbestanddelen »Daylong« — registreringsansøgning nr. 12 537 627

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. marts 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2455/2014-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling ved Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 sammenholdt med artikel 75 i samme forordning

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 27. maj 2015 — db Technologies Deutschland mod KHIM — MIP Metro (Sigma)

(Sag T-267/15)

(2015/C 245/48)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: db Technologies Deutschland GmbH (Köln, Tyskland) (ved advokat K. Zingsheim)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: db Technologies Deutschland GmbH

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Sigma« — registreringsansøgning nr. 10 779 734

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. marts 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1444/2014-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse og Harmoniseringskontorets afgørelse af 28. april 2014 annulleres og den af indsigeren/den anden part i sagen for appelkammeret rejste indsigelse forkastes.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. maj 2015 — Apcoa Parking Holdings mod KHIM (PARKWAY)

(Sag T-268/15)

(2015/C 245/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: APCOA Parking Holdings GmbH (Stuttgart, Tyskland) (ved advokat A. Lohmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærket indeholdende ordbestanddelen »PARKWAY« — registreringsansøgning nr. 12 567 021

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. marts 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2063/2014-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med klagesagens behandling.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. maj 2015 — Apcoa Parking Holdings mod KHIM (PARKWAY)

(Sag T-272/15)

(2015/C 245/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Apcoa Parking Holdings GmbH (Stuttgart, Tyskland) (ved advokat A. Lohmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »PARKWAY« — registreringsansøgning nr. 12 248 278

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. marts 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2062/2014-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med klagesagens behandling.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 13. maj 2015 — Permapore mod KHIM — José Joaquim Oliveira II - Jardins & Afins Lda (Terraway)

(Sag T-277/15)

(2015/C 245/51)

Stævningen affattet på portugisisk

Parter

Sagsøger: Permapore Ltd (Nenagh Tipperary, Irland) (ved advokat J. Sales)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: José Joaquim Oliveira II — Jardins & Afins Lda (Grijó, Portugal)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Permapore Ltd

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Terraway« — registreringsansøgning nr. 11 988 301

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. marts 2015 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2496/2014-1)

Påstande

— Afgørelsen vedtaget af appelkammeret ved Harmoniseringskontoret annulleres og erstattes af en anden, der faktisk træffer afgørelse, eller påbyder, at dette skal ske, om de faktiske/materielle spørgsmål og som ikke begrænser sig til spørgsmålet om rettidig betaling af klagegebyret.

Anbringender

— Sagsøgeren har anført, at selskabet den 20. november 2014 har betalt klagegebyret fastsat i artikel 60 i forordning nr. 207/2009

— Fra et materielt synspunkt, har sagsøgeren påberåbt sig artikel 52, stk. 1, litra a) og b), artikel 7, stk. 1, litra g), og artikel 54, stk. 2, in fine, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. juni 2015 — Hamas mod Rådet

(Sag T-289/15)

(2015/C 245/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Hamas (Doha, Qatar) (ved advokat L. Glock)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse (FUSP) 2015/521 af 26. marts 2015 om ajourføring og ændring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2014/483/FUSP, annulleres, for så vidt som den vedrører Hamas (herunder Hamas-Izz-al-Din-al-Quassem).

— Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/513 af 26. marts 2015 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 790/2014, annulleres, for så vidt som den vedrører Hamas (herunder Hamas-Izz-al-Din-al-Quassem).

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 2001/931 ([1]), for så vidt som de nationale afgørelser, Rådet har påberåbt sig, ikke opfylder de betingelser, der i henhold til nævnte artikel kræves med henblik på, at de kan anses for at være afgørelser vedtaget af en kompetent myndighed.

2. Andet anbringende om fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder, idet de væsentligste de faktiske omstændigheder, som Rådet har henvist til, ikke er underbygget af beviser.

3. Tredje anbringende om et urigtigt skøn med hensyn til, om organisationen Hamas har karakter af terroristgruppe.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om ikke-indgriben, der er til hinder for, at Hamas, som er en lovlig politisk bevægelse, der har vundet de organiserede valg i Palæstina og udgør den centrale del af den palæstinensiske regering, kan anses for at være en terrorenhed.

5. Femte anbringende om Rådets tilsidesættelse af begrundelsespligten.

6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse under den nationale fase.

7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af ejendomsretten, for så vidt som indefrysningen af sagsøgerens midler udgør et ubegrundet indgreb i sagsøgerens ejendomsret.

([1]) Rådets fælles holdning af 27.12.2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (EFT L 344, s. 93).

Appel iværksat den 8. juni 2015 af Angel Coedo Suárez til prøvelse af Personalerettens dom af 26. marts 2015 i sag F-38/14, Coedo Suárez mod Rådet

(Sag T-297/15 P)

(2015/C 245/53)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Ángel Coedo Suárez (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

— Appellen fremmes til realitetsbehandling.

— Personalerettens (Første Afdeling) dom af 26. marts 2015, Coedo Suárez mod Rådet (F-38/14, EU:F:2015:25), ophæves.

— Appellanten gives medhold i de i første instans nedlagte påstande om annullation.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender.

1. Første anbringende er, at der er sket forkert gengivelse af de faktiske forhold og af beviserne og er sket en retlig fejl, idet Personaleretten fastslog, at ansættelsesmyndigheden ikke havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at antage, at appellantens dårlige helbred ikke udgjorde en formildende omstændighed.

2. Andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten.

Sag anlagt den 8. juni 2015 — Atlas mod KHIM (EFEKT PERLENIA)

(Sag T-298/15)

(2015/C 245/54)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Atlas sp. z o.o (Łódź, Polen) (ved juridiske rådgiver R. Rumpel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »EFEKT PERLENIA« — registreringsansøgning nr. 12 668 125

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. marts 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2352/2014-5)

Påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling.

— Den anfægtede beslutning annulleres for så vidt angår for registrering af varemærket.

— Den anfægtede afgørelse ændres således, at det ansøgte varemærke kan registreres for alle de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af ansøgningen.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 1. juni 2015 — Barqawi mod Rådet

(Sag T-303/15)

(2015/C 245/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ahmad Barqawi (Dubai, De Forenede Arabiske Emirater) (ved advokaterne J.-P. Buyle og L. Cloquet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/375 af 6. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2015/383 af 6. marts 2015 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale alle sagens omkostninger, herunder også de omkostninger, der er afholdt af sagsøgeren.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang, idet sagsøgeren aldrig er blevet hørt forud for vedtagelsen af de omhandlede sanktioner.

2. Andet anbringende vedrørende et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som Rådet ikke har ført bevis for de faktiske omstændigheder, der danner grundlag for begrundelsen for de trufne foranstaltninger.

3. Tredje anbringende vedrørende en tilsidesættelse af det almene proportionalitetsprincip.

4. Fjerde anbringende vedrørende en uforholdsmæssig tilsidesættelse af ejendomsretten og retten til at udøve erhvervsmæssig virksomhed.

5. Femte anbringende vedrørende magtfordrejning. Sagsøgeren har gjort gældende, at, for så vidt som de af Rådet vedtagne foranstaltninger ingen indvirkning har på det syriske styre, og for så vidt som sagsøgeren altid har overholdt de af det internationale samfund fastsatte sanktioner og til enhver tid er forblevet uafhængig af de siddende magthavere, er der grund til at tro, at de anfægtede foranstaltninger er blevet truffet af andre grunde end dem, der fremgår heraf (udelukkelse fra markedet — begunstigelse af andre aktører).

6. Sjette anbringende vedrørende en tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet Rådets begrundelse til støtte for de anfægtede foranstaltninger var kryptisk og uden henvisning til nogen konkret omstændighed eller dato, som gjorde det muligt for sagsøgeren at identificere de forretningsaktiviteter, som han foreholdes.

Sag anlagt den 1. juni 2015 — Abdulkarim mod Rådet

(Sag T-304/15)

(2015/C 245/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mouhamad Wael Abdulkarim (Dubai, De Forenede Arabiske Emirater) (ved advokaterne J.-P. Buyle og L. Cloquet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/375 af 6. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres for så vidt angår sagsøgeren.

— Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2015/383 af 6. marts 2015 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres for så vidt angår sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til de anbringender, som er anført i sag T-303/15, Barqawi mod Rådet.

RETTEN FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 18. juni 2015 — CX mod Kommissionen

(Sag F-27/13) ([1])

(Personalesag — disciplinærsag — disciplinærrådets og ansættelsesmyndighedens respektive rolle og kompetencer — disciplinær sanktion — degradering efterfulgt af en afgørelse om forfremmelse — sanktionens proportionalitet)

(2015/C 245/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CX (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Ehrbar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelserne om at degradere sagsøgeren til lønklasse AD8 i medfør af artikel 9, stk. 1, punkt f), i bilag IX til vedtægten og påstand om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt.

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen frifindes.*

2) *CX bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.*

([1]) EUT C 207 af 20.7.2013, s. 56.

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 18. juni 2015 — CX mod Kommissionen

(Sag F-5/14) ([1])

(Personalesag — tjenestemænd — disciplinær sanktion — fjernelse fra tjenesten — ansættelsesmyndighedens manglende høring af tjenestemanden — manglende overholdelse af retten til at blive hørt)

(2015/C 245/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CX (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Ehrbar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at fjerne sagsøgeren fra tjenesten i henhold til artikel 9, stk. 1, litra h), i bilag IX til vedtægten uden nedsættelse af pensionen som følge af en intern undersøgelse, der blev indledt efter en undersøgelse foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) mod en virksomhed, og påstand om erstatning for det økonomiske tab og den ikke-økonomiske skade, der angiveligt er lidt

Konklusion

1) *Europa-Kommissionens afgørelse af 16. oktober 2013, hvorved denne pålagde CX sanktionen fjernelse fra tjenesten p.t. uden nedsættelse af pensionen, annulleres.*

2) *I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.*

3) *Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler CX's omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler, sag F-5/14 R.*

([1]) EUT C 85 af 22.3.2014, s. 27.

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 9. juni 2015 — EF mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag F-65/14) ([1])

(Personalesag — ansatte i EEAS — tjenestemænd — forfremmelsesåret 2013 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 13 — sagsøgerens indsigelse mod listen over de tjenestemænd, der foreslås forfremmet — vedtægtens artikel 45 — minimums to års anciennitet i lønklassen — beregning af fristen på to år — tidspunktet for afgørelsen om forfremmelse)

(2015/C 245/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: EF (ved advokaterne L. Levi og N. Flandin)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (ved S. Marquardt ogt M. Silva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelserne om afslag på at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD13 i forbindelse med forfremmelsesåret 2013, selv om han var opført på listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd.

Konklusion

1) *Tjenesten for EU's Optræden Udadtil frifindes.*

2) *EF bærer sine egne omkostninger og betaler de af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil afholdte omkostninger.*

([1]) EUT C 380 af 27.10.2014, s. 26.

Sag anlagt den 27. april 2015 — ZZ mod Frontex

(Sag F-68/15)

(2015/C 245/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for 2009 og påstand om erstatning for det ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt.

Sagsøgerens påstande

— Annullation af karriereudviklingsrapporten af 4. juli 2014, som meddelt sagsøgeren den 12. juli 2014, for så vidt som den ændrer den oprindelige karriereudviklingsrapport.

— Frontex tilpligtes at betale sagsøgeren 4 000 EUR i erstatning.

— Frontex tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 28. april 2015 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-70/15)

(2015/C 245/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af den endelige afgørelse om overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning, hvori anvendes de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten af 3. marts 2011.

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten er ulovlig.

— Annullation af afgørelsen af 28. juli 2014 om bekræftelse af overførslen af de pensionsrettigheder, som sagsøgeren har erhvervet før sin tiltrædelse af tjenesten, i medfør af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten af 3. marts 2011.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 4. maj 2015 — ZZ mod ECDC

(Sag F-71/15)

(2015/C 245/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af appelbedømmerens afgørelse om endelig udfærdigelse af sagsøgerens bedømmelsesrapport for 2013.

Sagsøgerens påstande

— Annullation af appelbedømmerens afgørelse om endelig udfærdigelse af sagsøgerens bedømmelsesrapport for 2013.

— ECDC tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 6. maj 2015 — ZZ mod Parlamentet

(Sag F-73/15)

(2015/C 245/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at tildele sagsøgeren dagpenge efter sagsøgerens overførsel fra Kommissionen, hvor sagsøgeren gjorde tjeneste ved EU's delegation i Yemen, til Europa -Parlamentet i Bruxelles

Sagsøgerens påstande

— Annullation af den anfægtede afgørelse af 8. juli 2014.

— Om fornødent annullation af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 3. februar 2015.

— Parlamentet tilpligtes at tildele sagsøgeren dagpenge, med tillæg af renter fra de datoer, hvor disse beløb forfaldt til betaling i henhold til bilag VII til vedtægten.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 15. maj 2015 — ZZ mod Rådet

(Sag F-76/15)

(2015/C 245/64)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne J-N. Louis og N. de Montigny)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af afgørelsen truffet af Afregningskontoret i Bruxelles om afslag på ansøgningen om forlængelse af anerkendelsen af den sygdom, som sagsøgerens søn lider af, som værende alvorlig sygdom, og påstand om godtgørelse med 100 % af de lægeudgifter, som er forbundet med denne sygdom.

Sagsøgerens påstande

— Annullation af afgørelsen truffet af chefen for Afregningskontoret i Bruxelles den 8. april 2014 om afslag på ansøgningen om forlængelse af anerkendelsen af den sygdom, som sagsøgerens søn lider af, som værende alvorlig sygdom, og om afslag på sagsøgerens ansøgning om godtgørelse med 100 % af de lægeudgifter, som er forbundet med denne sygdom.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 18. maj 2015 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-77/15)

(2015/C 245/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne J.-N. Louis og N. de Montigny)

Sagsøgt: Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om at begrænse efterbetalingen af udlandstillæg til en periode på 5 år fra den dato, hvor den manglende betaling af dette tillæg blev opdaget, og påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale morarenter

Sagsøgerens påstande

— Annullation af den af Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder« trufne afgørelse om at begrænse betalingen af udlandstillæg, som fejlagtigt ikke var blevet udbetalt siden 1. september 2007, til en periode på 5 år.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren de udlandstillæg, som denne har haft ret til siden 1. september 2007, med tillæg af morarenter beregnet på grundlag af den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med to point, af de beløb, som allerede er udbetalt til sagsøgeren i form af løntilgodehavender (udlandstillæg), og af de beløb, som fortsat skyldes, at regne fra disse beløbs respektive forfaldsdatoer og til fuld betaling sker.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA